

JAK JSEM NAĀ LA DOMOV BEZDOMOVCI

ĀEtrtek, 11 Āerven 2009

Lidi, to snad není moĀný! Spáchala jsem dobrý skutek zcela proti své vĀli... PĀedstavte si typický praĀský panelák, dvana pater, ĀtyĀiadvacet králiĀích doupat o rozloze 60 m2, v kaĀdém jedna rodina, společné schodiĀ, výtah s nosnou pĀti panáĀ, nástĀnka s domovním Āádem, na které je puberĀáčkou rukou dopsáno "domovník Ādí" a domovník .

Doneslo se ke mnĀ, Āe obyvatelé nedaleké vilové Ātvrti nám Āíkají termiti. BurĀousti. VĀichni se tu známe kdo neustále vrtá, kdo má doma dominantní Āenu a Āí pes se poblíl pĀed vchodem. Na společné chodbĀ se odehrávají hádky, obĀas voní svĀková a teĀ uĀ i smrdí jeden bezdomovec. Tedy smrdĀl. To máte tak. KdyĀ chcete v malém bytĀ pĀestĀhovat, musíte posunout vĀecho ostatní a dávat sakra bacha, abyste se ve vlastním obýváku nezazdili za Āiva. Tak jsme se nedávno rozhodli koupit nový gauĀ. NáĀstĀní hnĀdý kamarád byl módním výstĀelk designu uĀ za Husáka. Ten gauĀ zaĀil dva pelichající psy, tisíce balíĀĀipsĀ a hodnĀ hodnĀ zadĀ. KdyĀ dorazila pohovka, vzdychali jsme nadĀením. Obývá se promĀnil v rytíĀský sál a náĀ praĀivý veterán putoval z bytu. "NeopouĀj staré vĀci pro nové..." zaznĀla mi v hlavĀ písnĀka od SvĀráka a UhlíĀe. "KdyĀ barva Āediví a prýská..." Achjo, chudák gauĀ. "Byly kdysi lesklé, byly chromové..." VzpomnĀla jsem si, jak jsem na náĀem gauĀi metala veletĀe jako Āestiletá holka. "A teĀ se jim na smetiĀti stýská." ZábĀr na opuĀĀný gauĀ zavalený odpadky - zamĀkla jsem sizu a rozhodla se: "Stát! ZadrĀte! My si ten gauĀ necháme, postavte ho tady pĀede dveĀmi. Díky." StĀhováci zmizeli a moje praĀivá pohovka zĀstala pĀed bytem. Co teĀ? Do bytu se nevejde. Dohodli jsme se, Āe gauĀ na pár dnĀ postavíme nenápadnĀ pod společné schodiĀ ke vchodovým dveĀím do paneláku a zatím vymyslíme, kam s ním dál. Stalo se. Abychom nedráĀdli sousedy zneuĀíváním společných prostor, vytiskla jsem na poĀítaĀi A4 ceduli: "Toto je jen doĀasnĀ ĀeĀnĀ, naĀkolika dnĀ odklidíme. Francová." a nalepila jí na opĀradlo gauĀe. KdyĀ jsem se druhý den táhla v deset veĀer z práce potkala jsem u metra sousedku. NeodpovĀdĀla na pozdrav. PuberĀák Honza, který vycházel z náĀeho vchodu, kroutil hlavou a huhlal: "Tak to je teda fakt hustý! To je hustý!" a zmizel ve tmĀ. Vstoupila jsem do baráku a ucítila smrad. Chodbou se neslo hlasité chrĀpání. RozsvĀtila jsem a hroznĀ se lekla. Na náĀem gauĀi leĀel bezdomovec, ze ĀraloĀí boty mu koukaly Āerné prsty a palcem u ruky ucpával hrdlo prázdné flaĀky od Tuzemáku. Cedule s nĀpisem: "Toto je jen doĀasnĀ ĀeĀnĀ, naĀkolika dnĀ odklidíme. Francová" nad jeho nohama byla uĀ jen komickou souhrou okolností. ZĀstal celý víkend. Pod gauĀem se nashromĀdila spousta igelitek s nejasným obsahem a tenhle Āivotní troseĀník spal a spal a spal. A já nespala a nespala a pĀemýĀlela, jestli ho mám jít vzbudit a vyhnat chudáka na mráz, nebo ho odnést spĀciho k popelnicím. A kdyĀ jsem se rozhodla ho vypudit verbĀnĀ, tak se oteplilo a náĀ druĀstevní bezdomovec zmizel i gauĀem nĀkam do pĀírody. Tak jen doufám, Āe to není jen "domovník Ādí".

Renata Francová, "blog IDNES"

Pozn. red.: Renata Francová zvitĀila v anketĀ Blogerka roku.

Gratulujeme!